

İRSAD

MART/NISAN SAYISI

De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız

hemen bana uyun ki Allah da sizleri sevsin ve suçlarınızı bağışlasın; Allah, daima bağışlayan ve esirgeyendir ." Al-i İmran s.31

İRSAD

İÇİNDEKİLER

- İçindekiler
Editörden
Resulullah'ın Nurunda Kur'an ve Sünnete Uyabilmek
"Zeynep KOÇDEMİR / Betül SAYGINER"
Mustafa Özbağ Efendiden Gül Destesi "Gülenay ZİYA"
Esmâ-ül Hüsna "Gülşah KÖPRÜ"
Fethi Güzel Şehirden Dost Diyarına "Sükûnun Bendesi"
Peygamberler Tarihi "Aslı GÜNDÜZ"
Şiir "Duru TORTU"
Peygamber (s.a.v)'in dört gülü "Nuran Aybüke OKLU"
İslam da Evlilik "Emine ŞEN"
Çocuk Eğitimi ve Aile "Kadriye TAŞ"
Tasavvuf
Ayine "Mehlika Elif KAZANÇ"
Onlar Yıldızlar "Derya MAKTAV"
Sohbet-i Piran "Sinem YILMAZ"
Uluslar arası ilişkiler "Özgü MUŞTU"
Fakirin Efkârı "Gülenay ZİYA"
Sağlık "Elif KİRAZ"
Şifalı Bitkiler
Cilt Bakımı "Merve ÇİFTÇİ"
Özlem'ini Duyduğunuz Lezzetler
"Özlem MOLLAOĞLU"
Bunları Biliyor musunuz? / Pratik Bilgiler
Tarihte 2 ay

EDİTÖR

Özgü MUŞTU

GRAFİK TASARIM

Gülşah KÖPRÜ

YAZI İŞLERİ

Gülenay ZİYA

İLETİŞİM ADRESİ

irsad.dergisi@gmail.com

FAYDALI LİNKLER

www.mustafaozbag.com

www.mevlana.org

SELAMÜN ALEYKÜM

SEVGİLİ İRŞAD OKUYUCULARI,

Yaşam dediğimiz boyut bizlere yetmiş iki perde ve dört kapı sunmakta... Farklı bir yaklaşım olarak gelmiş olabilir ama hakikat bu...

Yetmiş iki nefis perdesi; en küçüğü yoldan bir taşı kaldırıp insanlara eza vermesini engellemek... İslam dini, esasında seçeneklerle dolu bir dindir. Kişiye çok fazla seçenek sunar. İrade baz alınır ister inan ister inanma, istersen cennete gel istersen cehenneme git, ister mü'min ol istersen müşrik, ister helale uy ister harama, istersen derin yaşa istersen yüzeysel ol diyor. Seçeneklerin sayısı artırılabilir. Bunlardan hangisini seçersen seç ama sonucuna da itiraz etme, kendim ettim kendim buldum de.

Ve kişiler de tasvir edilmiş; dost-düşman, iyi-kötü, mü'min-müşrik, ahlaklı-ahlaksız, Müslüman-kâfir... En can alıcısı da "dost" ve "düşman". Allah inanan kişiler için Kur'an-ı Kerim'de dostlarını beyan etmiştir. Bunun yanında düşmanlarının da vasıflarını belirtmiştir. Hangi tarafta bulunacağımız bizlere bırakılmış.

Bizler de dost olarak seçtiğimiz (ya da seçtiğimiz) ve bizleri de dostluğuna kabul etmesini ümit ettiğimiz Resulullah (sav) Efendimiz'in doğum gününün heyecanını yaşıyoruz. Allah'ın lutfu ile girdiğimiz bu dost kervanında birer hizmetkâr olabilmek temennisi taşıyoruz ve sizleri de bu heyecanımıza ortak olmaya davet ediyoruz. Yapabileceğimizin en iyisiyle hazırlamaya çalıştığımız dergimizde O'na layık ümmet olabilmek ümidini taşıyoruz.

Miladi takvime göre 20 Nisan olarak belirlenen "Kutlu Doğum-Hz. Muhammed'in doğumu" için az bir zaman kaldı. O'na salâvatlar okuyarak hazırlıklarımıza başlayıp, o kutlu günü de O'nunla geçirebilmek yegâne isteğimiz. O'nunla birlikte olabilmek için O'nun gibi olmamız gerekiyor. Çünkü insan yanında kendi gibi düşünen, hissedebilen ve kendisiyle aynı ahlakta olan kimseleri ister. O halde kendimizi bir ölçüme alalım; ahlakımıza bakalım, etrafımızdaki insanları gözden geçirelim zira Resulullah'ın arkadaşlarının ahlakları bugün için bile ulaşılması zor mertebelere, yaptığımız amellerimize bakalım, çevremizde olup bitenlere karşı algımızı yoklayalım. Ve Resulullah'ın hayatıyla karşılaştırarak eksikliklerimizi en aza indirmeye gayret gösterelim. Ve bu "Kutlu Doğum" bizlerin yeniden doğumu olsun. Yeni algıyla, tertemiz bir ahlakla ve en önemlisi dost olabileceğimiz Muhammed Mustafa (sav) ile güzel bir yaşam boyutuna başlayabilelim.

Allah'ın razı olacağı kul, Hz. Muhammed Mustafa'nın razı olacağı ümmet olabilmek duasıyla...

HOŞGÖRÜ

Hoşgörülü olmak; insanların kusurlarını, küçük hatalarını görmemek, affedici olmak demektir. Hatasız kul olmaz; birçoğumuz unutarak, bilmeden veya içimizden gelen

dürtülere kapılarak bazı yanlışlar yapabiliriz. Peygamberimiz (sav), insanoğlunun bu özelliğini olduğu gibi kabul eder, kamuyu ilgilendiren suçlar hariç, meydana gelen kusur ve hatalarda affedici davranırdı.

Sevgili Peygamberimiz (sav) insanların işlemiş olduğu günahların her tarafta anlatılmasını hoş karşılamazdı. Allah'ın (c.c.) örttüğü bir hatanın insanlar tarafından açığa çıkarılmasını kınardı. Aksine eğer bir Müslüman'dan bir kusur meydana gelmişse, onu gören kimsenin bu ayıbı örtmesini ister, bu konuda şöyle derdi:

“Kim bir Müslüman'ın bu dünyada bir ayıbını örterse Allah da kıyamet günü onun bir ayıbını örter. Her kim Müslüman kardeşinin meydana çıkmasını istemediği bir şeyini ortaya çıkarır ve bunu dillendirirse; Allah da onun ayıplarını, kimsenin bilmesini istemediği hallerini ortaya çıkarır. Bu suretle kendi evi içinde de olsa onu rezil eder. Müslüman kardeşinin ayıplarını örten, bir ölüyü diriltmiş gibidir.” (Müslim) Zira Allah (c.c.) da Kur'an-ı Kerim'de:

“Müslümanların ayıplarını araştırmayın...” (el-Hucûrat ,12) buyurmuştur.

Allah'ın (c.c.) elçisi Hz. Muhammed (sav), günah işlemenin sıkıntısı çeken ve bu sebeple kendisine gelip ne yapmaları gerektiğini soran insanları daima hoşgörülle karşılamış, onlara ceza vermek yerine günahlarına kefaret olacak bir hayırda bulunmalarını tavsiye etmiştir.

Peygamberimiz (sav) Allah'ın (c.c.) emri üzerine, başka dinden olanların inançları konusunda da hoşgörü sahibiydi. Fethettikleri yerlerde savaşçı olmayan din adamlarına kesinlikle dokunmamış, onların ibadet ettikleri yerlere el sürmemiştir. Hiç kimsenin zorla herhangi bir dine sokulmaya çalışılmamasına Allah'ın (c.c.) ve Peygamberimizin (sav) emridir. Peygamberimiz (sav) zorlayıcı değil, ikna ediciydi. Hz. Aişe (r.a.) annemiz şöyle anlatmıştır:

“Ben Hz. Peygamberin (sav) kendi şahsına yapılan bir haksızlığın öcünü aldığını hiç görmedim. Yalnız Allah'a(c.c.) hürmetsizlik ifade durumlar hariç. Eğer Allah'a (c.c.) hürmetsizlikte bulunmuşsa biri, Allah'ın elçisi (sav) bu konuda insanların en öfkeli olurdu.”

Hoş görebilmek temennisiyle...

Sen; "Dağlar ile taşlar ile zikredeyim mevlam seni." dersin, O da seni dağlar ile taşlar ile zikreder. Ve her dağa taşa senin zikrullahını koyar. Aks-i sedanı duyarsın. 'Allah' dersin, aks-i sedan gelir; Allah! Sen O'nu zikredersin, O da seni zikreder.

14 OCAK 2010 SOHBETİNDEN

SUAL: Namaz kılariken aklım başka yerlere gidiyor. Namazı huşu ile kılabilmem için ne yapmam gerekiyor?

EL CEVAP: Allah'ı çok zikretmeniz gerekiyor. Allah'ı sevmeniz gerekiyor. Namazı sevmeniz gerekiyor. Namaz, hem bedenî hem de kalbî bir zikirdir. O yüzden namaz Allah'ı zikretmekten sonra fazilet olarak ikinci sırada gelir. Allah'ı zikretmek en büyük ibadettir. Bu manada, o zikrullah noktasında, bütün Kur'an ve sünnet içerisindeki ibadetleri Zikrullah şemsiyesi altında cem edebiliriz. Her şeyi! İslam dininde zikrullah şemsiyesinin altında olmayan hiçbir ibadet yoktur. Namaz, oruç, zekât, sadaka, cömertlik, tevbe, dua, merhamet etmek, yumuşak huylu olmak, iyi ahlaklı olmak Allah'ı zikirdir. *Zikrullah en büyük ibadettir. Hepsini de içine alır. Kur'an'ın başlangıcı olan besmeleden başlayıp Nâs Suresinin*

sonuna kadar olan Kur'an'ı Kerim'in bütün hükümleri Allah'ı zikirdir. Ve Peygamber sallallahu vesellem Hazretleri'nin peygamberliğinin başlangıcından ölümüne kadar olan bütün sünnet-i seniyyesi Allah'ı zikirdir. Ve Peygamber sallallahu vesellem Hazretleri'nin yaptığı iş Allah'ı zikirdir. Gözünüzün gördüğü görmediği, kulağınızın duyduğu duymadığı her şey Allah'ı zikirdir. Bu manada ne algıyorsanız algılayın. Eğer bu manada zikrullahınız eksik ise ve Allah'ı az zikrediyorsanız; evet, namazı huşu içinde kılamazsınız. Allah'ı az zikrediyorsanız, orucu huşu ile tutamazsınız, lezzet alamazsınız. Allah'tan korkmak dahi zikirdir. Siz, Allah'ı korkmakla zikredersiniz; Allah size bilmediklerinizi öğretir, O da sizi zikreder. Siz namaz kılarırsınız Allah'ı zikredersiniz, Allah da namazınızı miraç ederekten sizi zikreder ve sizi kötülüklerden alıkoyar. Bakın ayet-i kerimede der ki; *"Namaz kötülüklerden alıkoyar."* (Ankebut S. 45)

Beni zikredin ben de sizi zikredeyim. Sen namazla Allah'ı zikredersin Allah da seni zikreder. Ne yapar? Daha dünyadayken seni kötülüklerden alıkoyar. Oruçla Allah'ı zikredersin, Allah cehennemle senin arana kalkan yapar, O da seni zikreder. Sen zekâtla Allah'ı zikredersin, Allah senin malını temizler ve bereketlendirir. Sen sadakayla Allah'ı zikredersin, Allah senin başından bela ve musibetleri kovarak seni zikreder. Sen salât-u selamla Allah'ı zikredersin, O senin günahlarını

affetmekle seni zikreder. Sen oturur, 'La ilahe illallah' diyerek Allah'ı zikredersin, o der ki 'Ben de seni zikrediyorum. Seni metin bir kal'ama aldım. Bu kal'a ne metin kal'adır.' Sen O'nu toplulukta zikredersin, o da seni zikreder; bu topluluktan daha yüce ve daha âli bir toplulukta. Sen *O'nu oturur kendi nefsinde zikredersin, O da seni kendi zatında zikreder.* Hatta nefsinde de! O da kendi nefsinde zikreder. Sen; "Dağlar ile taşlar ile zikredeyim mevlam seni." dersin, O da seni dağlar ile taşlar ile zikreder. Ve her dağa taşa senin zikrullahını koyar. Aks-i sedanı duyarsın. 'Allah' dersin, aks-i sedan gelir; Allah! Sen O'nu zikredersin, O da seni zikreder. O zaman namaza dururken âlemlerin Rabbinin zikrine durduğunu unutma. De ki; "Ben seni şimdi namazda zikredeceğim. Sen dedin ki beni zikredin, ben de sizi zikredeceğim. Allah-u Ekber!" Seni zikredecek. 'Elhamdülillahi rabbil âlemin.' Zikrullah! O seni anında zikrediyor. Senin namazda okuduğun her ayet-i kerime zikir. O da seni zikrediyor. *Neden esselamu aleyküm ve rahmetullah derken sağımıza solumuza döneriz? Sağında peygamberler var, melekler var, mümin cinler, müminler var! Diyor ki selamın onlara artık senin. Neden? Sen O'nu namazla zikrettin, O da seni zikrediyor.* Sen O'nu oruçla zikrettin, o da seni zikrediyor. Sen O'nu cihatla zikrettin, O da seniz zikrediyor. Sen Allah yolunda koşuşturuyorsun, Allah demek için dedirtmek için koşuşturuyorsun, Allah da seni zikrediyor, muhafaza ediyor, koruyor. O zaman namazı huşu ile kılmak istiyorsan Allah'ı çokça zikret, o da seni zikretsün. Allah'ı sev, o da seni sevsün. Namazı sev, namaz da seni sevsün ve kendisi kılan için mağfiret dilensün. Ne der namaz? "Ya Rabbi! Beni kılanı affeyle.

" Zikrullah ne der? Sen burada oturursun kendi kendine "Allah Allah Allah" dersin; her deyişin Allah'ın katına çıkar, vurur kapıya. Allah bildiği halde melaikelerine sorar:

- "Ey melaikelerim! Kim bu? Kapıya vuran kim?" melekler bakarlar:

- " Ya Rabbi sana malumdur, filanca kulunun zikridir." "

- "Sorun melaikelerim ne istiyormuş?" Melekler sorar:

- "Ne istiyorsun?"

- "Ya Rabbi! Beni zikredeni affet." Melekler der ki:

- "Ya Rabbi, sorduk Sana malumdur ama istediği şu: Beni zikredeni affet." Allah der ki:

- "Kulum beni anmak için

dudağından daha çıkarken onu affettim."

Bak; sen değilsin, senin yaptığın zikrullah. Senin gücün kuvvetin yetmeyebilir. Senin hastalığın, derdin, tasan, çilen, günahların, kusurların her şeyin var. Ama senin zikrinin yok. Sen Allah'ı zikret o da seni zikredecek. Sen Allah'ı sev, o da seni sevecek. Kendine vacip kılmış.

Sen namazı sev namaz da seni sevecek, senden gitmek istemeyecek.

Eğer seviyorsanız sevdiğiniz sizinle beraber.

Kişi sevdiğiyledir.

Allah bizi affetsin.

*Koruyup kolladıklarımız
olmalı mesela,
Müheymin olmalıyız böylece.
Yumuşak huylu, zarif ahlaklı olmalıyız,
Halim ismiyle.
Dimdik ve dirayetli durmalı,
Allahu Teâlâ'nın
dünyadaki direği olmalıyız
Kayyum ismiyle...*

Gülşah KÖPRÜ

E L MÜHEYMİN

Gözetici ve koruyucu.

Gizli ve açıkta olan her şeyi bilen, haberi olan, koruyan.

“Göklerde ve yerde olanları bilir. Gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz şeyleri de bilir. Allah göğüslerin özünü bilendir.” (Tegabun, 4) Bütün mahlûkat, geçmişte yaşayanlar ve bundan sonra gelecekler başıboş bırakılmadı, bırakılmayacaktır. Değil ibadetlerimizin, davranışlarımızın, konuştuklarımızın

gözetlenmesi her nanosaniye dahi kendi içinde ayrı ayrı kaydediliyor, değerlendiriliyor bir de içine girerek niyetlerine göre sınıflandırılıyor. Aksi düşünülmediğinde, Malik'ül Mülk ihtiyaçlarımızın nasıl farkında olurdu? O farkımızda olmasaydı bizler nasıl yaşamlarımızı devam ettirebilirdik? Nefes almayı unuttuğumuzu farz edelim ya da nefes alma nimetinin bir lahza bizden alındığını? Anında yaşamamız sona erer ya da beyine gitmeyen oksijen sağlığını alt üst ederdi.

Elbette ki Mütekebbir olan Zu'l Arş (*Arşın sahibi*) Yücedir ve kullarına büyüklüğüyle muamelede bulunur. Kendi çevirdiğimiz çarkın akışına bırakılsaydık ve hayvanlar gibi zikrimiz sona erdiğinde kendiliğinden yok olacak olsaydık neden dua edelim ki?¹ Ve neden istenilene göre icabet edilsin? Her ihtiyacımızdan haberi vardır ve sorunlara göre çözümler sunar. Ceza ve mükâfat verir, gerek duyarsa müdahale eder. Yoksa duanın ne anlamı kalırdı ki! Dua etmek Yaradan'ın Müheymin olduğuna yâkinen imandır.

Burada durup düşünüyorum şimdi. Ya unutulursam? (*elbette O Kuddüs Allah tüm eksikliklerden ve kusurlardan münezzehtir*) Ya unutursam, farkındalığımı fark ettiremezsem? Ve düşünüyorum her şey O (c.c) iken neden isimlerini ayırdı? Belki de Allahu Teâlâ'nın bütün sıfatlarını ayrı ayrı başlıklar altında, açıklayıcı bir şekilde kullarının ilim edebilmesindeki keramet, üzerimizde bulunmasını istedikleridir. Ben kullarımı gözetir ve korurum diyorsa, şöyle algılıyorum ki; Ben de kullarımın cümle yaratılanları gözetip korumasını istiyorum.

Daha evvelki sayılarda bahsetmiştim, nimetin şükrünü yine o nimetle eda edebiliriz diye. İsmi tecellisini kendi üzerimizde zuhur ettirmeliyiz. Koruyup kolladıklarımız olmalı mesela, **Müheymin** olmalıyız böylece. Yumuşak huylu, zarif ahlaklı olmalıyız, **Halim** ismiyle. Dimdik ve dirayetli olmalı, Allahu Teâlâ'nın dünyadaki direği olmalıyız **Kayyum** ismiyle...

Yaşam boyunca amellerimize şahit olan, rapor eden melekler görevlidir. Kayıt altındayız, ama bir de bu fiiliyatların sırina, niyetine vakıf olan Rabbimizin süzgecinden geçeceğiz.

“...Onlar, o gün imandan çok küfre yakındılar, ağızlarıyla kalplerinde olmayarı söylüyorlardı, Allah onların kalplerinde ne sakladıklarını en iyi bilendir.” (Al-i İmran,167)

Sorgulamak zorundayız amellerimiz fahiş mi, sahih mi? Allah-u azimüşşan her hücrede ve bizi gözlemekte, peki neye şahit tutuyoruz Yaradanı bir bakalım? Kimi seviyorsun? Neye güveniyorsun? Neden korkuyorsun? Nasıl tüketiyorsun bu yaşamını? Hızla neye doğru yol alıyorsun? Amellerimiz sol defteri mi dolduruyor, yoksa sağ defteri mi?

O'nun boş ve değersiz bir hayata şahit olmasını istemeyiz değil mi? Allah'ı kalbimizle mülâhaza etmeliyiz. Yani bize yakın olduğunu hissederek, her anı görmekte olduğunu tefekkür etmeliyiz. Yazımı bu noktada kendimize ölçü edinebileceğimiz bir Hadis-i şerif ve Yaradan'ın Müheymin oluşunun farkında olan bir dervişin hikâyesiyle sonlandırıyorum...

Hanzâla (r.a) anlatıyor: Ebu Bekir(r.a)'in yanına gittim ve

-“Ey Ebu Bekir! Hanzâla münafık oldu!” dedim.

-“Neyin var?” diye sordu. Ben de anlattım:

- “Ben Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)’in yanındayken, cennet ve cehennemden bahsettiğinde sanki onları gözle görür gibi oluyorum. Dışarıya çıkınca her şeyi unutuyor, kadınlarım, çocuklarım ve mallarımla meşgul oluyorum.” dedi. Bunun üzerine Hz. Ebu Bekir;

- “Ey Hanzâla! Vallahi aynı hal benim de üzerimde var.” dedi. Ve beraberce Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)in yanına gidip durumlarını arz ettiler. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem):

-“Nefsim kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki eğer siz, devamlı benim yanımdaki gibi olsaydınız, yataklarınızda ve yollarınızda melekler gelip sizinle el sıkışarlardı. Ne var ki Ey Hanzâla! İnsan bir böyle olur, bir öyle!” (Müslim)

Cüneyd-i Bağdadî hazretleri müritlerinden bir tanesine daha bir yakınlık ve alâka gösteriyordu. Bu hal diğer müritler arasında rahatsızlık yarattı.

- "Niçin ona böyle davranıyor?" diye dedikodu etmeye başladılar. Derken bir gün Cüneyd Hazretleri bütün müridânını toplayıp ellerine birer bıçakla tavuk tutuşturdu. Ve onlara şöyle dedi:

- "Gidin bunu kimsenin olmadığı bir yerde kesin getirin." Herkes gidip bir tenha yerde tavuğu keserek getirdi. Ancak içlerinden biri elindeki tavuğu kesmeden geri geldi. Bu mürid önceden Cüneyd Hazretlerinin iltifat eylediği kimseydi. Cüneyd hazretleri ona niçin kesmediğini sordu. O da:

- "Kesmek için hiç kimsenin olmadığı bir yer bulamadım. Zira her yerde Allah var." diye cevap verdi. Bunun arkasından Cüneyd Hazretleri müridâna dönerek şöyle dedi:

- "İşte bunu sizin üzerinize üstün tutmamın sebebi budur, işte Allah'ın her yerde var olduğunu idrak eden bir kimse asla çirkin bir davranışta bulunmaz."

¹ **“Bit, pire, çekirge, at, katır, sığır vs. gibi bütün hayvanların ecelleri tespihlerine bağlıdır. Tespihleri bitince Allah (c.c) onların ruhunu kabzeder. Azrail (a.s)'ın bu kabzla alakası yoktur.” (Ramuz el hadis)**

BEN OKUMA BİLMEM Kİ..

...Yalnızdı El Emin...

İnzivaya çekildiği Hira Dağında, Ramazan ayının sonlarında, yine tefekküre daldığı bir zamandı. Mağaranın loş karanlığında daha evvel rüyalarından tanıdığı kişiydi O'na bakan. Donup kalmıştı bu nazar karşısında. Gördüğü varlıksa insanın içine işleyen bir tonla **'İKRA!'** dedi. Yapayalnız olduğu mağarada O'na emredilmişti **'OKU!'** diye. Tedirginlikle deyivermişti;

-**"Ben okuma bilmem."** Bu cevap ardından aynı varlık sımsıkı tutmuştu O'nu. Emri tüm benliğiyle hissetmişti. Ve yeniden duymuştu **'İKRA'** emrini. Nefesi kesilircesine demişti; **'Ben okuma bilmem!'** Ve ardından dökülmüştü kâinata Alak suresinin ilk ayetleri. Gidivermişti rüyalarından tanıdığı varlık.

Efendimizse kendine geldiğinde hâlâ titriyordu. Kim bilir kaçınıcıya okuduk bu ayeti kerimeleri, kaçınıcıya dinledik bu ilk muhabbeti? Bilmem kaçınıcıyla karşılaşmamdı bu satırlarla. Efendimize gelen ilk selamı kaçınıcıya okuyordum? Söylüyorlardı da hep: **"Bakın, ilk 'OKU!' emriyle başlamış Allah(c.c.) kelamı."** Böyle başlayıp giden nice söylem dinledik kim bilir? Evet, çarpıcıydı ilk emir, kısa ve özdü. **İKRA!** Bu kıssayı her okuyuşumda bu emirle sarsılır, hep onu düşünürdüm. Bu kez ise verilen yanıt sarstı benliğimi. **"Ben okuma bilmem!"** Yanıtı veren En Sevgiliydi. Ama bu yanıtına karşı Efendimiz o mağaradan okuma öğrenerek ayrılmıştı. Hepsini insanlığa bir öğüt olsun diyeydi şüphesiz. Her okuyan farklı manalar çıkarır elbet.

Rabbim bilinmek istemişti ve yaratmıştı Habibini. Habibini ayna eylemişti sonsuz zatına. Ve bu karşılaşmada en sevdiğinden duymuştu **'Ben okuma bilmem!'** cevabını. En Sevgiliye öğreten de O'na o gün o yanıtı verdiren de şüphesiz Rabbim... Peki, o mağaradan O'na okumayı öğrenerek ayrılmasını sağlayan sebep neydi?

Bu defa okurken bu kıssayı, fark etmiştim o günkü mucizenin sırrını. Efendimizin sonsuz sevgisiydi Hakk'a. O sevgiyle yanması ulaştırmıştı O'nu bu ilme. Bunu ilk basamak eylemişti bilinmekliğe. Bilinmezi bildirmişti Habibine. Aşk Efendimizi bilir kılmıştı. Bilir kılmıştı da Efendimiz titrer olmuştu bu emir ile. Ne ağır yükümüş meğer bilmek. Efendimiz örtün beni diye yalvarırken, o yükü kaldırmakla uğraşırken uzanmıştı Hz. Hatice'nin eli Efendimize. Aşkın eliydi şüphesiz. Hz. Hatice'nin aşkı değil miydi Efendimizi o halden felaha götüren? O aşk ile Efendimiz sükûna ermişti. Ve böylece başlamıştı asıl inancın öyküsü.

Aşk, basamağı olmuştur bu devranın. Ve şimdi bugünlerde bilinmeyi isteyen ilimler 'Ben bilmem!' diyen aciz kulların kapısını çalar usulca. Bazı çalınan kapılar hiç açılmaz bile. Ben bilmem yanıtına takılır kalır. Bazı kapılar aralanır 'Ben bilmem!' diyenlerin bilmeyi arzulamalarıyla. Bazı kapılarsa sonuna dek açılır. İlk 'Ben bilmem!' diyen dillerin aşk ile yanıp bilmeye koşmaları ile. Rabbim, tıpkı Efendimize öğretmesi gibi satır satır öğretir ilmi isteyen canlara.

Vaktin sudan hızlı aktığı ömrümüzde kim bilir kaç kez çalıyor kapımızı ilim deryasından bir damla? Ama bizler öyle kaptırmışız ki kendimizi bu boş akışa, ben yapamam der hiç aralamayız kapımızı. Oysa bir kez anımsasak **'OKU!'** nidasını... Bir kez aşka düşsek... En azından bir kez niyet etsek ilim için çabalamaya... Kim bilir hangi diyarından olurduk şu boş dediğimiz âlemin? Aşka pervane olabilmek niyetiyle bir kez daha okuyalım şu âlemi, vessalam...

(Sibel Eraslan'ın ÇÖL/DENİZ kitabından 'Vahyin yoldaşı olan kadın' bölümünü okuduktan sonra...)

Muhammed Mustafa (sav)

Asırlar önceydi... İbrahim a.s ve oğlu İsmail a.s Kâbe'yi inşa etmekteydi. Bir gün Rahman'a yönelip, şöyle niyazda bulundular:

"Rabbimiz! İkimizi sana teslim olanlardan kıl. Soyumuzdan da sana teslim olacak bir ümmet getir."

"Rabbimiz! İçlerinden onlara senin ayetlerini okuyan, kitabı ve hikmeti öğreten, onları her kötülükten arıtın bir peygamber gönder. Doğrusu güçlü ve hâkim olan Sensin, Sen!" (el-Bakara 2/127-128)

Bu duanın üzerinden uzun yıllar geçmişti. İsa a.s. ilahi tebliğe devam etmekteydi. Kavmine şöyle dedi: *"Ey İsrailoğulları! Doğrusu ben, benden önce gelmiş Tevratı doğrulayan ve benden sonra gelecek ve adı Ahmet olacak bir peygamberi müjdeleyen, Allah'ın size gönderilmiş bir peygamberiyim."* (es-Saff 61/6)

Asırlar geçmişti yine... Mekke'de yeni bir yuva kuruldu. Yuvanın erkeği, Abdülmuttalip oğlu Abdullah, hanımı ise Vehb kızı Âmine'ydi. Âmine hamileydi. Bir gün rüyasında;

"Sen bu ümmetin Efendisine hamilesin. Doğurduğunda her kötünün şerrinden, bir olan Allah'a sığınırım diye dua et ve ona MUHAMMED adını ver!" denilmişti. (İbni Hişam)

Muhammed (sav) Fil Vakası yılında dünyaya geldi. Bu gelişi Rahman şöyle bildirdi:

"Nitekim biz size ayetlerimizi okuyacak, sizi her kötülükten arıtacak, size kitabı ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek aranızdan bir peygamber gönderdik." (el-Bakara 2/151)

Resulullah Efendimiz ise soranlara, kendini şu şekilde anlatacağı daha sonraları;

"Ben;

Dedem İbrahim'in duası;

Kardeşim İsa'nın muştusu;

Ve anamın rüyasıyım!" (Müsned 4,127)

Muhammed (sav) yetim olarak dünyaya gelmişti.

Çünkü babası Abdullah doğumundan önce vefat etmişti.

Yetimliğini şu ayet dile getirir:

"O, seni yetim bulup da barındırmadı mı?" (ed-

Duha 93/7)

Annesinden sonra Ebu Leheb'in cariyesi

Süveybe'den, daha sonra Halime'den süt emmişti. Altı yaşlarında annesini kaybetti. Şimdi O, baba ocağını dede kucağında yaşamaktaydı.

Dedesi Abdülmuttalib öldükten sonra, Muhammed (sav) gençlik yıllarını amcası Ebu Talib'in yanında geçirdi. Ebu Talib ticaretle uğraşan birisiydi. Muhammed (sav) 25 yaşına geldiğinde artık ticaretten de anlayan bir delikanlı olmuştu. Hz. Hatice adına ticaret yaparken, Peygamberimizdeki harikulade halleri görmüş ve yardımcısı Meyrese ile Peygamberimize evlilik teklif etmişti. Bu teklifi kabul ederek Kureyşlilerin en soylu kadınlarından olan Hz. Hatice ile evlendi.

Bu evlilikten Kasım, Abdullah, Zeynep, Rukiye, Ümmü Gülsüm ve Fatıma doğdu. Hz. Fatıma hariç tüm çocukları Peygamber Efendimizden önce vefat etti.

Devam edecek inşaallah...

Kaynaklar:

¹Altıparmak Peygamberler Tarihi

²Kur'an-ı Kerim'e Göre Peygamberler ve Tevhid Mücadelesi

³Nebiler Silsilesi

*Ben seni göremedim
Ey en güzel, kırmızı gülden de güzel
Hayalimdeki Seni çizdim
Gözümün gördüğü her geceye,
Her maviye, her göğe.
Ben Seni göremedim
Bilemedim nasıldı elin, kolun, ayağın
Kokun, sesin, nefesin
Seni zikir halakalarında
Seni anarken hep hıçkırıklar dizildi boğazıma
Yutkunamadım, sayamadı gözlerim akan yaşı
Seni andım da andığım yerde duramadım
Çok istedim çok!
Yırtılıverse karanlık, görünürse o gülden güzel cemalin
O şairlerin anlattığı gözlerin görünürse
Ve ben duruversem nefessiz
Hani uçmasın diye kumrular
Durur ya rüzgâr
Hani nefes alırsam gidiverirsin diye
Almasam nefes
Kırpmasam gözlerimi
Öyle çakılıp kalsam sana
Hani gözlerimi kırptığım an gidiverirsin korkusuyla
Kırpmasam, kıpırdamadan, nefessiz çakılısam sana
Dilimden dökülecek hiçbir kelime anlatamaz
Kelimeler yetmez sana
Sen gelsen, ben senin ikliminde seni ararken
Ben çakılısam sana
Bu kalbimin sana vuruşu olsa
Bu bana Rabbimin bir hediyesi olsa
Ve dursa zaman
Ve ben çakılıp kalsam gözlerim kamaşırken cemalinde
Ve bu kalbimin son vuruşu olsa.*

DURU TORTU

Peygamber (s.a.v)'in dört güsü

Sıddikiyet ve Sıddık abidesi Hz. Ebubekir

Sıddikiyet; dosdoğru olma veya dürüst olmak. İşte bu kavramları Allah Resulü'nün halifesi HZ. Ebubekir de görüyoruz. Sadıkların ve yüce doğruluğun abidesi HZ. Ebubekir...

Kur'an-ı Kerim' de sadık/doğru ve sıddık/dürüst kelimeleri önemle kullanılmıştır: "Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve sadıklarla beraber olun." (Tevbe, 119) İşte iman edenlerden Hz. Ebubekir, sadıklığın bir aynasıdır. O'nun zamanında yaşayamamış olmamız, O'nunla bu zamanda beraber olamayacağımız anlamına gelmemektedir. O'nu görememiş, O'nu dinleyememiş, O'nunla konuşamamış olabiliriz. Peki ya şimdi? O'nun çizdiği sadıklık ve sıddıklık yolundan yürüebiliriz. O'nun çizgisi Hz. Resulullah'ın çizgisi, O'nun yolunun tozu...

HZ. Ebubekir de Allah Resulü'nün yolunda toza bulandı, O'nun yolunda sıddıklığa erdi. Bu zamanda o sadıklarla beraber olana ne mutlu! O'nu sevebilene, O'nu görebilene ve işitebilene...

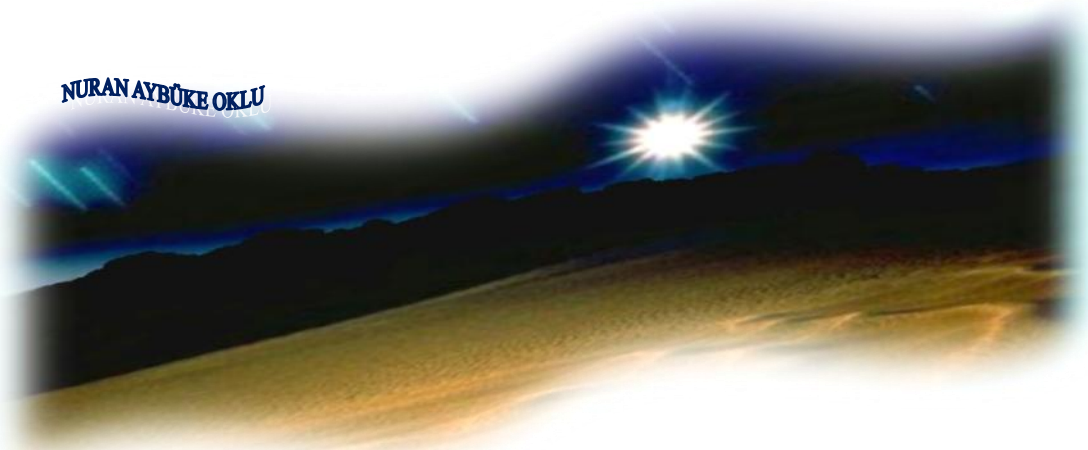
Allah buyurdu: "Allah sadıklara, doğruluklarının karşılığını verecektir." (Ahzab, 34) Verilmedi mi ki karşılığı? Allah Resulü'nün imamı olmakla şereflendirildi. Daha sonra halife olmakla yüceldi. Peki ya Allah katında? Sadıklığa ve sıddıklığa erdi. Kurtuluş doğruluktur. HZ. Ebubekir doğruluğun, güvenilirliğin, dürüstlüğün yolundan gitti ve bizlere de bunu tavsiye etti, bu yolu çizdi. HZ. Muhammed'in Allah'ın Resulü olduğunu ilk defa kabul eden ve bu hususta başkalarına da örnek olan HZ. Ebubekir'e de özellikle "sıddık" denir. Buradaki sıddık HZ. Muhammed'in (sav) her dediğine hiç tereddüt etmeden derhal tasdik eden mümin anlamına gelmektedir. Zira Hak Teâlâ: "Şüphesiz ki Allah sadıklarla beraberdir." (Bakara, 153) buyuruyor.

Yüce Allah'ın bizleri de o sadıkların yolundan gidip, sadık olmamızı nasip eylesin inşallah. HZ. Ebubekir doğru söz söylemiş, dürüst davranmış ve Allah'ın yüce emirlerine uymuştur. HZ. Resulullah'ı severek, insanlara güzel ahlakıyla ve doğruluğuyla örnek olmuştur. HZ. Ebubekir verdiği vaatte duran, insanları kandırmayan, yalan konuşmayan, yüce bir abidedir. Ve Allah buyurur:

"Müminler içinde Allah 'a verdikleri sözde duran nice vaadinde sadık erler vardır." (Ahzab,23) Allah Teâlâ bu ayet-i kerimeyi bizim üzerimizde de tecelli ettirsin inşallah.

Ya RABBİ! Bizlere de Sıddık-ı Ekber'in çizdiği yoldan gitmeyi nasip eyle!

AŞK ile kalın...

Emine ŞEN

AİLENİN GEÇİMİ VE NAFAKANIN TEMİNİ

Günümüz anlayışının topluma dayattığı görüşün aksine, dinimiz evin ve aile efradının geçiminin tamamen erkeğe ait olduğunu kesin olarak belirtmiştir. Toplum, kadına “ekonomik özgürlük” adı altında gereğinden fazla yük verdiğini görmezden gelmektedir.

Oysaki Allah (c.c) *Bakara s. 233* ayeti kerimesi ile “*Annelerin yiyeceği, giyeceği orta hal üzere, gücünün yettiği ölçüde babası üzerinedir.*” buyurmaktadır.

Giyecek ve yiyecekte olduğu gibi, Hanefilerce oturacak bir yer temin etmek de erkeğin vazifesidir. Kadını, kendi ailesi ile beraber oturmaya zorlayamaz. Ayrı bir ev açmak zorundadır.

(*Emanet ve Ehliyet*) “*kadın razı olursa müstesna*”

İslam da Evlilik

Resulullah (s.a.v.) Efendimiz de “*Kadınların yiyecekleri ve içecekleri, maruf bir şekilde erkeklerin üzerine borçtur.*” (imamı Merginani) hadisi şerifi ile yukarıdaki ayeti kerimeyi desteklemiştir.

Allah (c.c.) “*Erkekler kadınlar üzerine daha üstün bir dereceye sahiptirler*” (*Bakara s. 228*) hitabıyla, erkeklerin üzerine bazı sorumluluklar vermiştir. Kadının ve aile efradının maddi-manevi ihtiyaçlarının babanın üzerine olduğunu Resulullah (s.a.v.) Efendimiz; “*Hepiniz çobansınız, emriniz altındakilerden sorumlusunuz.*” (Buhari) emriyle de açıkça ifade etmiştir.

Ancak Resulullah (s.a.v.) bu görevi erkeklere verirken, bu emre uymadıklarında ne olacağını “*Kişinin sorumlu olduğu kişileri nafakasız bırakıp gitmesi, onun için günah olarak yeter.*” (Ebu Davud) hadisi şerifi ile haber vermiş, bu emre uydıklarında da mükâfatlarının ne olacağını şöyle müjdelemiştir:

**“Her hangi bir Müslüman Allah’ın rızasını umarak,
ailesine harcamada bulunursa, bu onun için bir sadakadır.”**
(Buhari)

**“Günahlardan bir kısım vardır ki bunlara ancak geçimi sağlamak için
çekilen eziyet kefarettir”**
(Tebarani)

İş hayatının hangi alanda olursa olsun, kadını ruhsal ve fiziksel açıdan fazlasıyla yıprattığını, fitratına uygun olmadığını çevremden gördüğüm kadarıyla anlamam çok zor olmuyor. Bu bilgiler ışığında, kadının çalışıp evinin ve ailesinin geçimini sağlamasını beklemek kadına zulüm olacaktır.

Dinimiz kadına, içinde bulunduğumuz sistemin aksine, birçok konuda olduğu gibi, ekonomik olarak da özgürlük sağlamıştır. Örneğin, kadın çalışarak kazandığı paranın tamamını istediği şekilde kullanabilir. Bir başkasının üzerinde hüküm vermeye hakkı yoktur. Kadının, ailesinden gelen her hangi bir maddi yardımı da (miras, eşya, para, v.b.) istediği şekilde kullanmaya hakkı vardır. Kocasının bunlara da karışmaya hakkı

yoktur. Kadının getirdiği para ile geçimini sağlamayı düşünen bir erkek zihniyetinin çok yanlış bir zihniyet olduğunu da belirtmek zorundayım. Birlikte yaşıyoruz, geçimimizi de birlikte sağlayacağız, yani “*Hayat müşterektir*” anlayışı aslında İslami düşünceye tamamen zıttır.

Oysaki dinimiz, kadının evlenip çocuklarının terbiyesi ile meşgul olmasını, hatta kocasına karşı süslenmesini dahi sadaka saymıştır. Ancak “*Çalışan bir kadından dört dörtlük bir ev hanımı olmasını beklemek de kadına zulümdür.*”

(Mustafa Özbağ)

Egemenlik tohumlarının atıldığı tarihtir 1920. 23 Nisan ulusumuzun yönetme yetkisini kullandığı ilk gündür. Ve bugün geleceğin büyükleri olan çocuklara hediye edilmiştir. Bu coşku farklı ülkelerden gelen çocuklarla birlikte kutlanmaktadır. Bir sevinçtir bayramlar her çocuk için. Her bayram yeni bir heyecan yeni bir duygu... Daha gelmeden heyecanlandırır o mutlu ve küçücük kalpleri bayram. İçten içe bir kıpırtı ve özlemdir o güne ait. Büyüklerinin ellerini öpmek için yarışıracasına sıraya girerler ve o anda sevgi ve saygıyı görür çocuklar. Bayram gününde o küçük kalpler bir coşku, bir huzur ve bir mutluluk yaşarlar.

Hepimizin kendisini çok huzurlu hissettiği vakitler muhakkak olmuştur. Dolayısıyla bu bizi neşeli kılar. Çocuklar ise kendi sevdikleri ve istedikleri bir şey olursa o zaman neşeli olurlar. Bence insanın kendini huzurlu ve mutlu hissettiği zamanlar onların bayramıdır. Bir anne evladını ilk kucağına aldığı zaman onun için bayramdır. Çocuğun ilk baba deyişi baba için bir bayramdır. Çocuğun ilk dişi çıktığında, ilk karnesinin pekiyi olduğunda, ilk okuma ve yazma öğrendiğinde anne-babanın bayramıdır.

Çocukları mutlu etmek kolay ve bir o kadar da zordur. İstemediği bir şeyi yapmak çocuk için zor ve iticidir. Bu bizi de zorlar. Fakat sevdiği, hoşuna giden bir şeyi yapmak onun için en iyi mutluluk kaynağıdır.

Çocuklar küçük şeylerden mutlu olurlar. Mesela onlarla oyun oynadığınızda çocuk bununla mutlu olur. Kendisinin dinlenilmesinden, kendisine güvenilmesinden, başkalarının yanında ailesinin onu övmesinden, bir şeyi başardığında küçük ödüller almaktan, düşüncelerine saygı gösterilmesinden, ailesinin onu aşağılamadan yanlıklarını uyarmasından, anne-babasının onu öpmesinden, annesinin saçlarını okşamasından, kendisine sorumluluk verilmesinden ve en önemlisi "SEVİLMekten" mutlu olurlar. Çünkü sevgi iletişimin en iyi anahtarıdır. Sevilen çocuklar her zaman daha zeki olurlar.

Sonuç olarak çocuk kaç yaşında olursa olsun her zaman sevgiye ve bu sevgiyi bilmeye ihtiyaç duyar. Her nerede olursa olsun gönlünüzde olan çok özel yerini, onu sevdiğinizi ve kimsenin onun yerine geçemeyeceğini bilmesi onun en neşeli bayramıdır.

VELİLİK

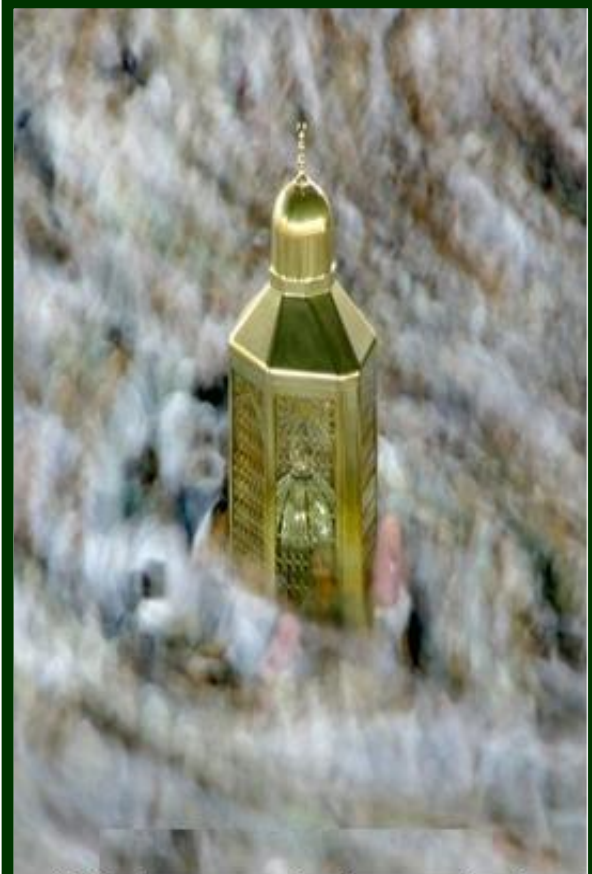
"Haberiniz olsun ki Allah'ın velileri için hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değillerdir. Onlar iman edip, takvaya ermiş olanlardır. Dünya hayatında da ahirette de onlar için müjdelere var. Allah'ın kelimelerinde asla bir değişme söz konusu değildir, işte bu, en büyük saadetin ta kendisidir." (Yunus, 62-64). Bu ayete bakarak "Veli"nin kim olduğunu izah etmeye, daha sonra da korkunun ve hüznün ondan giderilişini, ayrıca müjdenin ne olduğunu açıklamaya muhtacız. "Veli"nin kim olduğunu, bize hem Kur'an, hem hadis gösterir. Bunun Kur'an'dan delili, Hak Teâlâ'nın bu ayetteki "Onlar iman edip, takvaya ermiş olanlardır." beyanıdır. "İman etmek" kelimesi nazari kuvvetin, tefekkür kuvvetinin mükemmelliğine,

"takvaya ermek" tabiri de ameli kuvvetin mükemmelliğine işaret eder. Velilik yakınlık, yardım, tahakküm ve saltanat anlamına gelir. Evliya kelimesi veli kelimesinin çoğuludur. Evliyaullah tabiri Allah'ı sevenler, Allah'a dost olanlar, Allah için sevişenler, Allah için velayet yapanlar anlamına gelir. Tefsir kitaplarında ve bazı tasavvufi eserlerde uzun uzun izahlar yapılmış ise de biz burada muhtasar bir bilgi vermeyi uygun gördük.

Velilikte ilk nokta **imandır**. İman sahibi olmak içinde Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine ve ahiret gününe inanmak gerekir. Hz. Peygamberin insan ve cinlere gönderildiğine inanmak gerekir, Hz. Peygamberin getirdiği her şeye inanmayan mümin sayılmaz. Nerde kaldı ki o kişi Allah'ın muttaki velileri arasında bulunsun. Hz. Peygamberin getirdiklerinin bir kısmına inanıp, bir kısmına inanmayan da mümin değil kâfirdir. Allah ve Resulünün helal kıldıklarını helal, haram kıldıklarını haram olarak inanmayanlar mümin olamazlar. Mümin olmayanların Allah'ın velisi olmaları düşünülemez. Yüce Allah'a ve O'nun gönderdiklerine iman eden herkes Allah'ın dostluğu için ilk adımı atmış olur. Bu adımda her mümin ortaktır. Yani her mümin ya veli adaydır veya velidir. Ancak bu, veliliğin ilk merhalesidir. Ariflerin belirttiği gibi, iman dairesine girdikten sonra sonsuz velilik dereceleri, farklı kulluk makamları, birbirinden güzel manevi hâller, bitmez tükenmez ilâhi zevkler ve ilimler mevcuttur. Herkesin Allah katındaki derecesi, değeri ve fazileti

değişiktir. Her mümin sahip olduğu ilim, amel, yakın, teslimiyet, marifet, muhabbet, ibadet, hizmet, edep ve takva ölçüsünde Allah katında sevilir, Allah'a yakınlık kazanır, ilâhi huzurda kabul görür.

Abdullah İbn Mesud, İbn Abbas ve seleften birçokları derler ki, "Allah'ın dostları görüldükleri zaman Allah'ın hatırlandığı, anıldığı kimselerdir." Bezzar da rivayet edilen bir hadisi şerifte İbn i Abbas şöyle rivayet eder: Bir adam; "Ey Allah'ın Resulü, Allah'ın dostları kimlerdir?" diye sormuştu, şöyle buyurdu: "Görüldüklerinde Allah'ın hatırlandığı kimselerdir." Allah'ın velilerini görenler, görür görmez Allah'ın zikrini hatırlarlar. Onların iç âlemlerini, durumlarını ve hallerini görenlere Allah'ın

"Allah, iman edenlerin velisidir, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnanmayanların dostları ise Tağut'tur, onları aydınlıktan karanlıklara çıkarır. İşte onlar cehennemliklerdir, hep orada kalacaklardır." Bakara s.257

zikrini hatırlatır. Kendilerinde böyle ulvi, böyle derin, böyle geniş ve yüksek bir heybet, vakar ve sekinet vardır. Yine, Hz. Peygamber (s.a.s)'in: *"Onlar öyle insanlardır ki, onları görenler, Allah'ı hatırlarlar."* (İbn i Mace) buyurduğu rivayet edilmiştir.

Muhakkik âlimler şöyle derler: *"Bunun sebebi şudur: Onlarda görülen, huşu ve huzur alâmetlerinden ötürü, bir de Hak Teâlâ onlar hakkında, "Secde izinden nişanları yüzlerindedir." (Fetih, 29) buyurduğu için, onların bütün bakıp müşahede edişleri, ahireti hatırlamaya yöneliktir. Allah'ın Mürşid-i Kamil Velileri yüzlerini Allah'a taatle çevirirler. Allah da onlara kerametle teveccüh eder.*

Allah'a mekân ve cihet bakımından yakın olmak imkânsızdır. Bir kısım kendini ehli tasavvuf görenler, O'na mekân ve yön atfederler ki bu küfürdür. O halde O'na yaklaşmak, ancak insanın kalbi, Hak Teâlâ'yı bilmenin nuruna gark olduğunda olur. Bu kimse baktığında Allah'ın kudretinin delillerini görür, dinlediğinde Allah'ın ayetlerini dinler, konuştuğunda Allah'ı sena eder, hareket ettiğinde Allah'a kulluk ve hizmet için hareket eder, çalışıp çabaladığında Allah'a taat için çalışıp çabalar. İşte bu şekilde de Allah'a son derece yaklaşmış olur. İşte bu şahıs, Allah'ın velisidir. İnsan böyle olduğunda, Allah da onun dostu ve velisi olur. Nitekim Hak Teâlâ, *"Allah iman edenlerin velisi (yardımcısı)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır. Küfredenlerin dostları (evliyalari) da)dırlar. "* (Bakara 257) buyurmuştur. Durumun da böyle olması gerekir. Çünkü yakınlık ancak iki taraflı olur. Yani veli, yardımcı, terbiye edici ve koruyucu manaları itibariyle Cenab-ı Hakk'a (cc) sevgi, muhabbet eden ve itaat eden manaları cihetinden de kula izafe edilir.

Büyük veli Seyyid Abdülkadir Geylanî (ks) de *"Velilik halktan değil, Cenab-ı Hak'tan gelir. Veliliği kullar değil Yüce Allah verir."* diyerek, bu işte seçimin Yüce Mevlâ'ya ait olduğunu belirtiyor. Görülüyor ki müminler içinde ilim, marifet ve takva sahipleri diğer müminlerden ileridedir.

Kur'ân, müminlerin kimleri veli edinmemeleri gerektiğini de açıklar. Örneğin, mü'minler şeytanı veli edinemezler. Onu veli edinen tam bir hüsrana gömülür (Nisâ,119). Şeytanı veli edinenler, hesap gününde onun dışında bir dost bulamazlar (Nahl,63). Şeytanlar kâfirlerin velisidirler (A'râf,27). Şeytanlar, müminleri, gerçek veli olan Allah'tan uzak düşürmek için kendi evliyasına sürekli gizli direktifler verirler (En'âm, 6/121). Öyleyse mü'minler şeytanı hayat sahnesinden silmelidirler (Nisâ,76). Mü'minler küfre batan kişileri de veli edinemezler (Âli İmrân,28). Edinirlerse izzet yerine zillete düşerler (Nisa,28). Yahudiler ve Hıristiyanlar da müminlerin veli edinemeyecekleri kimselerdir (Mâide,51). Bunlar, müminlerin dinlerini eğlence ve alay konusu edinirler. İmana karşı küfrü seviyorlarsa, mü'minler baba ve kardeşlerini bile veli edinemezler (Tevbe,23).

Veliler diğer müminlerle imanda ortaklıklar fakat ilim, edep ve ilâhi aşkta apayrı bir hale ve dereceye sahiptirler. Gerçek âlim ariftir, işi Hakk'ı tarif etmektir. Kâmil mürşid yeryüzünde Allah'ın halifesidir. Gönlünü Allah'a veren âlime **Rabbanî âlim** denir. Kâmil mürşid Rabbanî âlimdir. O, Allahu Teâlâ tarafından seçilmiş ve sevilmiş bir kuldur. Kelamcılar şöyle demişlerdir: *"Allah'ın velisi, delillere dayalı dosdoğru bir inanç içinde olup salih amellerini şeriatı uygun olarak yapan kimsedir."* İşte "veli"nin kim olduğu hususundaki söz, kısaca budur.

MUSTAFA ÖZBAĞ BEYEFENDİNİN RİSALESİNDEN ALINTIDIR.

HASTALIK MUSIBET MIDIR? YOKSA ŞİFA MI?

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

O kimseler ki başlarına bir musibet geldiğinde "Biz Allah'ın kullarıyız, dönüşümüz de ancak O'nadır." derler. (Bakara, 156) Ayette buyrulduğu gibi başımıza gelen musibetlere, hastalıklara karşı tevekkül ile sabır gösterebiliyor muyuz? Allah'ım ne gelirse sendendir, kabulümdür diyebiliyor muyuz? Ve en önemlisi zahirde bize acı veren, tadımızı kaçırın hastalığın aslında bizler için uhrevi manada büyük bir fırsat olduğunu idrak edebiliyor muyuz? Üzerinde dikkatle düşünülmesi gereken en mühim konulardan biridir, hastalık ve musibetler.

Mehlika Elif KAZANÇ

Ah bir bilsek hastalığın kıymetini, bize kazandırdıklarını... Ömrümüz boyunca yaptığımız ibadetlerden alacağımız sevabı, hastalık zamanında belki bir günde alabileceğimizi fark edebilsen. Ve anlayabilsek bela ve musibet olarak gördüğümüz fakat bir lütf-u ilahi olan hastalığın mahiyetini. Evet, hastalığımız bizlere dert değil, belki bir çeşit dermandır. Zira ömür elimizdeki tek sermayedir. Ve her an geçip gidiyor. Hastalık ise o sermayemizi büyük kârlarla meyvedar ediyor. Şu kısacık ömrümüzde her bir dakika ibadeti bir saat hükmüne getiriyor. Yalnız hastalığın bir sırrı var ki; o da ah etmeyip sabır ve şükür ile tevekkül etmek. Büyük zatların söyledikleri bir düstur vardır; sıhhat noktasında kendinden aşağı derecede bulunanlara bakıp, her daim hamd içinde bulunulması gerekir.

Fark edemediğimiz bir ayrıntı da şudur ki; hastalık Rabb-i Rahimimiz tarafından görevlendirilmiş bir memurdur. Kâinatta yaratılmış her şeyin bir vazifesi olduğu gibi hastalığın da bir vazifesi vardır elbet. Nasıl ki bir memur bulunduğu yerdeki vazife süresi dolduktan sonra başka bir yere tayin ediliyor. Aynen öyle, hastalık da bedenimizdeki vazife süresini doldurduktan sonra izn-i ilahi ile çıkıp gidecektir. Zira bizim hakkımız şikva (şikâyet) değil, sabırdır, şükürdür. Hem nasıl ki vücudumuz ve azalarımız bizim mülkümüz değildir. Biz onları kendimiz yapmamış, başka tezgâhlardan satın almamışız. Öyle ise onların Maliki, mülkünü istediği gibi tasarruf eder (kullanır).

Hastalık hiç aldatmaz; nasihat edici ve ikaz edici bir mürşittir. Vücudumuza ve cismimize der ki; **"Layemüt (ebedi) değılsin. Başiboş değılsin. Bir vazifen var. Gururu bırak seni yaratana düşün!"**

Şüphesiz insan hastalandığında aczini ve fakrını daha bir derinden hisseder, Halık-ı Rahim'ine yalvarır. Böylece halis, riyasız manevi bir ibadete mazhar olur. Ayrıca büyük zatların bu konuda verdikleri bir müjde vardır ki; hasta ve musibetzedelerin yaptıkları dualar mutlak kabul olunur. Eğer duanın neticesi şifa olmasa da uhrevi bir kazançtır. Hasta olmadığımız zamanlarda yine bu müjdeye nail olabilmek için, Efendimiz'in (sav) sünneti üzerine hastaların dualarını almaya, onların gönüllerini hoşnut etmeye çalışmalıyız.

İşte, elimize geçen büyük bir fırsat! Ve büyük bir ticaret!

Hastalığın zahirdeki (görünüştteki) manasının altında daha birçok hikmetler olduğunu saymakla bitiremeyiz. Zira kulluk ile vazifelendirilip, dar-ı imtihan (imtihan yeri) olan şu dünyaya gönderilmişiz. Öyle ise her an, her saniye Rabbimize karşı taat ve şükür içinde bulunmamız ve ömür dakikalarımızı manevi birer saat, birer gün hükmüne getirecek anahtarın elimizde olduğunu unutmamalıyız.

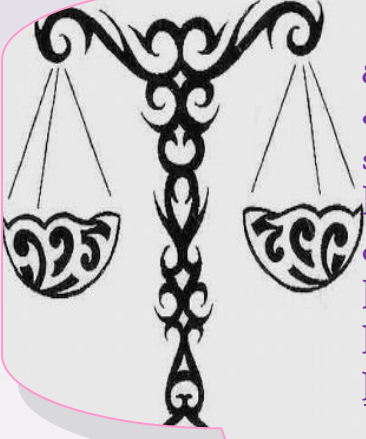
Madem dünya durmuyor gidiyor. Ve madem gidilecek ebedi bir yer var. Bize düşen, hastalık ve musibet anında sabır ve tevekkül ile musibetin yüzüne gülümsemektir.

*Rabbim bizlere, lutfun da hoş,
Kahrın da hoş diyebilecek bir gönül ihsan etsin.*

“Allah'ım! Kalplerin derman ve devası, bedenlerin afiyet ve şifası, gözlerin nur ve ziyası olan Efendimiz Muhammed'e (sav) ve âl ve ashabına salât ve selâm et.” (Âmin)

HELAL-HARAM SINIRINI EN İYİ BİLEN SAHABE MUAZ b.CEBEL

Yaşamımızı şekillendirmek, dine uygun bir hale getirmek istediğimizde hangi konumda olursak olalım örnek alacağımız birçok insan vardır. Yeter ki biz yol arayalım. Servet sahibi sahabelerden biriydi *Muaz Eli* ve zimmeti temiz bir kimseydi. Servet sahibi olması O'na olan güveni hiçbir zaman değiştirmede. Ne Hz. Ebubekir ne de Hz. Ömer O'nun haksız kazanç elde ettiğine dair bir şüphe duymamışlardı. O ki, Allah Resulü'nün (sav) "Ümmetim içinde helal ve haramı en iyi bilen Muaz b. Cebel'dir." sözleriyle şereflenmişti.

O, fıkıh ve ilimde kendini geliştirmiş bir sahabeydi. Hz. Muhammed (sav) onu Yemen'e gönderirken:

- “Neyle hüküm vereceksin Ey Muaz?” diye sorduğunda;
- “Allah'ın kitabıyla!” diye yanıt verdi. Allah Resulü:
- “Allah'ın kitabında bulamazsan?” Muaz:
- “Resulü'nün sünnetiyle.” Allah'ın Resulü:
- “Resulü'nün sünnetinde bulamazsan?” Muaz:
- “Kendi görüşümle içtihat ederim.” Bu cevap üzerine Allah Resulü buyurdu:
- “ Resulü'nün elçisini, Resulü'nü razı edecek durumuna getiren Allah'a hamd olsun.”

Allah'ın (c.c) O'na bahşettiği zekâyı ilim yolunda kullanmıştı. O ilmi hem amel hem bilgi olarak görüyordu. O, sadece öğrenmekle kalmıyor, öğrendiklerini hayatına geçiriyordu. Dinimize fütursuzca herkesin saldırdığı bu günlerde, bizler de dinimizi amelî olarak öğrenemez miyiz? İlim sahibi olup, doğruları öğrenip, yaşamımızı bu doğrultuda şekillendiremez miyiz? Değil mi ki her şey, birilerinin istediği gibi öğretiliyor, yanlışları görmenin tek yolu doğruları bilmek. Engel tanımamalıyız bu konuda. Engel tanımadı ki Muaz da. Aklını sadece Allah (c.c) yoluna verdi. Hiçbir bilgiye doymadı. Hep öğrendi, öğrendiğini yaşadı. Hani susamış insan kana kana içer ya! Her hücreyi çeker ya suyu, Muaz da o misal dinledi Resulü. Dinledi, sindirdi sözlerini.

Hız. Ömer, Hız. Muhammed'den (sav) şu sözleri duyduğunu söyler:

- “*Muaz b. Cebel, kıyamet günü âlimlerin önderidir.*”

Ecel bir insana geldiği vakit şuurunu kaybeder, kendini açığa verir. Muaz'ın ağzından şu sözler döküldü o vakit:

- “*Allah'ım ben senden korkardım. Şimdi ise senden ümitliyim. Sen de bilirsin ki ben, dünyanın ne akan nehirlerini, ne de salınan ağaçlarını sevmedim. Susuzluğumun giderilmesini ve zorluklara göğüs gerebilmeyi ve ilim, iman ve taatimin arttırılmasını umarım.*”

Allah (c.c) da bize Muaz gibi ilim aşkı versin.

İmam Şafii buyurdular:

Sohbet-i Piran

Sinem YILMAZ

Dünya ahretin hayrı beş şeydedir:

- 1-Nefis zenginliği,
- 2-İnsanlardan ezayı gidermek,
- 3-Helal kazanç,
- 4-Hayâ ve Allah korkusu ile giyilen ve Allah'ın izni ile maddi, manevi ayıptan, fenalıktan, zarardan ve helakten koruyacak takvaya bürünmek
- 5-Her hâlde (her yerde ve her zaman) Allah-u Teâlâ'ya tevekkül etmek

Kim Allah-u Teâlâ'nın kalbini şerh edip nurlandırmasını severse, faydasız söz söylemeyi ve günah işlemeyi terk etsin, isyandan sakınsın.

Kendisi ile Rabbi arasında gizli bir amel hazinesi olursa Allah-u Teâlâ onu başka şeylerden alıkoyacak bir ilim verir.

Lüzumsuz ve faydasız söz söyleme. Zira söylediğin söz sana sahip olur, artık sen ona sahip olamazsın.

Bütün gayretinle insanları razı etmeye çalışsan yine edemezsin. Öyle ise niyetini ve amelini ihlâslı (Allah için) yap.

Muhakkak gözün görmekte nasıl bir hudûdu varsa aklın da (idrakte anlamada) öyle bir hudûdu vardır.

Üç şey adamın içindeki cevherindedir:

- 1-İffetli olduğundan dolayı onu gören zengin zannedecek surette fakirliğini gizlemek.
- 2-Onu gören, yapılane razı zannedecek surette öfkesini gizlemek.
- 3-Onu gören, nimetler içerisinde zannedecek surette sıkıntısını ve ihtiyacını gizlemek.

“SÖZÜ KULAĞIYLA İŞİTEN HİKÂYECİ OLUR, KALBIYLA İHÂTA EDEN (ANLAYAN) UYANIK OLUR, GAFİL OLMAZ. FİİLİYLE (HÂLİ İLE) VA'Z EDEN İSE HİDAYET EDİCİ OLUR.”

Uluslar Arası İlişkiler

Gayri Müslimlere silsilesidir Islahat kabule pek yakın olmayan neticesinde hazırlanmış kabul ettirilmiş bir yaşananların perde yorumlamakta yarar var. koşullar çok önemli. yaşanan zaman karşıya kalır. Bazen "Ah o

"Bugünümüze şükür ya eskilerde yaşasaydık!" deriz. Bu vazgeçilemez bir tavidir ve bu nedenle ben de bu ay Islahat Fermanını günümüz ile ilişkilendirmeye çalışacağım.

Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur demiştir ya ecdat, pek güzel teşhistir. Bunu millileştirmesek her toplum için aynı yargı geçerlidir aslında. Hayatta kalabilme savaşı içerisinde çıkarlar, en iyi olabilme ülküsü, neslin devamı gibi endişeli kavramlar mevcuttur. Nitekim Osmanlı da böyle bir dünyada kâh güç korkusu kâh toprak korkusu içerisinde bulunan bir Avrupa topluluğunun çemberinde kalmıştı, tabiri caizse. Ekonomik sıkıntılar, çemberin sıkılaştırılmasına engel olma gücünü kırıyordu. 1800'lerin ortasında Osmanlı Devleti Avrupa dünyasının iktisadî ve diplomatik baskısıyla daha çok karşı karşıyaydı. Nitekim günümüzde hemen hemen aynı ülkelerin bütünlemesiyle oluşan Dünya Bankası'nın ülkemiz üzerindeki dayatmaları gibi.

Osmanlı'nın içinde bulunduğu dar boğazdan en iyi şekilde yararlanmak elbette ki sadece mali açıdan olmamalı, en zayıf halkası olan çok uluslu oluşuna da vurgular yapılmalıydı. Nitekim öyle oldu. Tanzimat'la yapılan yenilikler azımsanarak gayrimüslimler için genişletilmiş haklar, yenilikler istenmişti. Paris Antlaşması görüşmeleri Paris'te sürerken, İstanbul'da da Standfort Canning'in etkisiyle İngiltere, Fransa ve Avusturya elçileri ile Sadrazam ve Hariciye Nazırı'ndan oluşan bir komisyon kurularak Osmanlı gayrimüslim tebaasının durumunun ne olacağı konusu müzakere edilmeye başlanmıştı. Komisyonunda, İngiliz Elçisi Stratford Canning, Fransız Elçisi Thouvenel, Avusturya elçisi Prokesch, Sadrazam Mehmet Emin Âli Paşa, Hariciye Nazırı Fuad Paşa ve onlara, Fener aristokrasisinden gelme bir Rum olan Prens Callmimashi eşlik etmişti. Günümüzde de böyle bir istekle karşı karşıyayız aslında. Halk adına karar veren, propaganda yapan bir takım üst görevliler her dönemde rastlandığı gibi kendi çıkarlarını gözeterek halk adına(!) bir takım haklar, özveriler istiyorlar. Hâlbuki Osmanlı'da yaşadığı gibi aynı sınırlar içerisinde bir bütünlük halinde olan ulusun adını koyuyorlar. A milleti, B milleti diye ayrımcılık oluşturarak ikilem ve soru işaretleri bırakıyorlar. Islahat Fermanı'nın oluşumunda güç aldığı Fransız İhtilalı'nın esintisi hala güncelliğini koruyor ya da güncelleştirilip korunuyor. Halka eşitlik ilkesiyle oluşan ihtilalın da azınlık olan gruplara çıkış, diğer bir değişle kaosla hak elde etme kapısını aralıyor. Bu da güven ortamını zedelediği gibi aynı topraklarda yaşayanlar arasında farklılaştırılmaya neden oluyor, günümüzde yapılandırılmaya çalışılan açılım gibi.

Velhasıl kelim İstanbul'da toplanan komisyon üyeleri kendi tezlerini şu şekilde sundular.

Canning, tam bir din serbestliği eşitliği tezini öne sürerken, Thouvenel, İslâm tebaası ile Hıristiyan tebaa arasında cemiyet, haklar, vergiler, askerlik, millî eğitim ve devlet memurluklarına geçme bakımından sürüp gelen farklılıkların bir ferman ile kaldırılarak Gülhane hattında işaret edilmiş olan tebaanın eşitliği prensibinin tam manasıyla geliştirilmesi tezini, Prokesch, de Osmanlı Devleti, yapacağı düzenlemeleri batılı müesseseler göz önüne alınarak değil, kendi gelenek, görenek ve dinî kuralları çerçevesinde yapmalıdır tezini ileri sürmüştür.

Üzerinde ehemmiyetle durulan konu *dini hakların genişletilmesi* mevzuundan bahsetmek istiyorum. Islahat Fermanı'nın geneline bakıldığında gayrimüslim halk tarafından çok da memnun kalınan bir ferman özelliği taşımadığı fark ediliyor. Ama amacın gayrimüslim halkı memnun etmek olduğu da ayrıca vurgulanıyor. Peki, halk için yapılan bir yenileşmeden halk memnun değil ise niye

böylesi bir yenileşme hareketi ısrarla devam ettirilmeye çalışıyor, açıkçası merak edilesi bir durum.

Gayrimüslim din cemaatinin büyükleri özellikle 9.maddeden pek de memnun kalmamışlardır. Bu madde ruhban sınıfının en fazla itiraz ettiği maddeler arasında yer almaktadır. Bu madde ile Ruhban sınıfının gelirleri belli bir esasa dayandırılarak kiliseye ödenen vergileri kaldırmakta, alacakları ücretlerin rütbe esasına uygun olarak devlet tarafından verileceği karara bağlanarak resmî hale getirilmektedir.

Bu, bir anlamda da gayrimüslim ruhban sınıfının devlet memuru olarak görüldüğüne işaret etmekte ve ruhban sınıfının maaş almasının karara bağlandığını göstermektedir. Yine, bu karar ile Gayrimüslim halkın ruhban sınıfı tarafından sömürülmesi durumuna son verilmiştir. Bir yandan inşa yapılırken diğer taraftan taşlar çekiliyor. Bu madde özünde Osmanlı için bir avantaj niteliğinde çünkü dini güç alt edilmesi en zor güçtür. İnançlar gücü artırır veya azaltır. Sanırım Thouvenel'in öne sürdüğü tez pek de memnun edici olmamış.

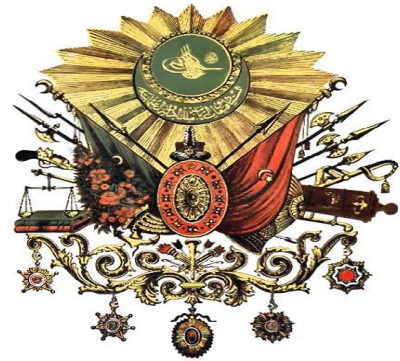
25. maddeyi incelediğimizde de *askerlik zorunluluğu* karşımıza çıkıyor. Bu madde gayrimüslim halkı en çok rahatsız eden maddelerden biri olmuştur. Ticaretine devam eden ve askerlik yapmayı da belli bir ücretle savan gayrimüslim toplum için epey zorlayıcı bir maddedir. Birkaç aydın düşünür (!) ve özgürlük ve hakların genişletilmesi taraftarları bu maddeyi kabul ettiklerinde acaba nereleri planlıyorlardı? Fermanın belirtilen amacın dışında bir planla işlerlik kazandırıldığı aşikârdır. Nitekim Kuran'da *"Küfredenler ise birbirlerinin dostudurlar. Eğer siz bunu yapmazsanız; yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesad olur."* (Enfal, 73) buyuran Allah gayrimüslimlere karşı temkinli olunması gerektiği uyarısını yapmaktadır.

Fermanı genel hatlarıyla incelediğimizde gayrimüslimlerle Müslümanların eşit haklara sahip olması ve bunun yanında da tanınan birtakım hakların genişletilmesi olduğunu belirtmiştik. Gayrimüslimlerle eşitlik prensibi Kuran'a aykırı bir durumdur. Zira Kuran'da *"Ey iman edenler, Yahudi ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden her kim ki, onları dost edinirse; o da, onlardandır. Şüphesiz ki Allah, zalimler guruhunu hidayete erdirmez."* (Maide, 51) buyrulmaktadır. Kur'an, Ehl-i Kitabın kendi âlim ve ruhbanlarını, rab edindiklerini bildirir. (Tevbe, 31) Hıristiyanlıktan İslâm'a geçen Adiy b. Hatem, "Ya Resulullah, biz onları rab edinmiyorduk." deyince Resulullah, şu açıklamayı yapar: "Onlar, Allah'ın helal kıldığını haram, haram kıldığını helal yapıyor, siz de onlara uyuyordunuz. İşte bu, onları rab edinmektir." (Râzî, Mefatihü'l-Gayb, XVI, 37) Yoksa herhangi birini rab edinmek için illa ona "rab" namını vermek şart değildir. (Yazır, IV, 2512) Gayrimüslimlerle eşit olmak hatta genişletilmiş imkânlar verilmesi İslam'a tamamen ters bir durumdur.

Esasen zamanla iltimaslar iltimasları beraberinde getirmiştir. Belki de istenilen amaca ulaşılma aşamasına gelinmeye başlanmıştır. *"Eğer kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir zümreye uyarmanız, imanınızdan sonra sizi çevirirler de kâfir yaparlar."* (Ali İmran,100) uyarısına dikkat edilmemiş ve bugünkü acı tablolar ortaya çıkmıştır. Hatta fermanın 27. Maddesinde bahsi geçen *taşınmaz mal edinme hakkı* günümüzde alanını genişletmiştir. Hâlbuki Allah *"Ehl-i Kitab'dan kâfir olanlar da müşrikler de Rabbinizden size hiç bir hayır indirilmesini istemezler."* (Bakara,105) buyurmuş ama yaşanan şartlar ve ortamlar bu uyarılara sağır bırakmış yöneticileri.

Son olarak 11. maddeyi, kilise ve havra serbestisini ele almak gerekirse, eşitlik adına güzel bir adım olduğu söylenirken hangi eşitliğin temel alındığı şüphesi vardır. Ferman, İslamiyet'in parlak dönemlerini yaşatan Osmanlı'ya zor bir dönemde dayatmayla hazırlanmıştır ve bu maddeden sonra kilise ve havra sayısında artış olmuştur. Peki, bugünkü Heybeliada Ruhban Okulu'nun canlandırılması için Türkiye Cumhuriyeti'ne dayatılan güç hangisidir? Geçmiş ve gelecek denen kavramların oluşumunda çok da bir farklılık bulabilmek mümkün değil. Olayların seyri aynı iken karakterler değişebiliyor sadece.

Vurguda hata olduysa affola...

*Fakirin Efkârı'ndan,
Graham Bell'in aziz hatırasına...
Gülenay LiYA*

Tuşlu Hayat

Uzay çağında yaşıyoruz. Teknoloji öyle bir hızla geliyor ki yetişemiyoruz. Hemen her şeyin kumandalısı çıkıyor; kumandalı tv, kumandalı perde, kumandalı vesaire... Şarkıda geçtiği üzere **'elimizdeki kumanda hayatımıza kumandan'** olmuş vaziyette... Uzaktan idare edilebilir şeyleri seviyoruz. Mesafeler öylesine uzuyor ki vuslat hayal oluyor. Tuşlar hayatımızı ele geçirdi. Bir yerde kargaşa çıksa **'birileri düğmeye bastı'** deniyor. Artık tüccarlar tek

tuşla şirketlerini satabiliyor, bizler tek tuşla kredi alabiliyoruz, tek tuşla uzaya uçabiliyoruz ya da tek tuşla bir belde haritadan silinebiliyor.

Aslında derdim sene-i devriyesini yaşadığımız şu günlerde (10 Mart 1876) telefonun icadından dem vurmak. Muhtemelen Graham Bell telefon ile uzakların yakınlaşacağını ümit etti fakat insanoğlu onun da fitratını bozdu. Telefon bizi sevdiklerimize yakınlaştırmaktan ziyade onlara hasret bıraktı. Bir zamanlar yakınları ziyaret etmek varmış, telefonun yaygınlaşmasıyla ziyaret kalktı; bayramda seyranda gitmeye üşenip telefon eder olduk. Sonraları mesaj göndermek moda oldu. Şimdi ne gidiyor ne de arıyoruz. Yine telefon marifetiyle internete giriyoruz. Google bize güzel sözler söylüyor, biz de onları eşe dosta yolluyoruz.

Hayır işlerken dahi hayır kurumlarına mesaj yolluyoruz. Sağ elimizin verdiği sol elimiz görmüyor, bir tek gsm şirketimiz biliyor. Artık sevdiceğimize sadaka niyetine dahi tebessüm etmiyoruz, gülücük yazıp gönderiyoruz. Hadisi şerif-i hatırlamakta yarar var. **"Üç kişi asla cennete giremez; şarap içen, sihir yapan, sila-i rahimi kesen."** (El-Hisal) Bence telefona tevbe edip sila-i rahime yeniden başlamak gerek.

Sevdiğim bir yazar, (Tarık Tufan) bir programda şöyle demişti: “ **Asıl cehennem, örtülerin kaldırılıp mahremin ortaya çıkmasıdır.**” Evet. Mahremler kulaktan kulağa yayılıyor. Minibüste

yanımızda oturan kadın kocasına akşam ne pişireceğini sayıyor. Yahut mahalledeki amca telefonun ucundakine kilometrelerce uzakta bir yerde olduğuna dair yemin billâh ediyor. Güvensizlik doğuyor içimize. Eşler telefonu kapalı olanla tartışıyor. Herkes karşısındaki her an ulaşılabilir ve kumanda edilebilir olsun istiyor.

Telefon sayesinde hepimiz birbirimize Alessandra Lolita Oswaldo diyoruz, Graham Bell'in hatırına. Çünkü bu isim onun sevdiğinin adımı. Graham telefonla çok meşgul olunca Lolita onu terk etmiş. Graham da telefonu her seferinde bir ümit onun isminin baş harflerinden oluşan bu kelimeyle açmış. Zamanla alo sözcüğü

beynelmilel olup çıkmış.

Diyeceksiniz ki hiç mi faydasını görmedik bu cihazın? Hiç mi rahmet okutmayacaksınız Graham Bell'e? Elbette okuruz. Misal telefon milli edebiyatımıza çokça katkı sağladı. Şarkılar bestelendi, şiirler yazıldı, hatta şehir efsaneleri dahi üretildi. Neymiş; jetonlu telefon devrinde, jetonun alınacağı hazneye kimi art niyetli bulaşıcı hastalık sahipleri virüslü iğneler koyuyormuş da jetonu alana da hastalık sirayet ediyormuş. Toplumsal paranoya yaşasak da hayal gücümüzün sınırsızlığı gözler önüne serildi. Tabi jeton devri çoktan kapandı. Şimdilerde cep telefonu var hatta cep telefonu ile idare edilen bombalar dahi var. Savaşlar birer simülasyon, birer bilgisayar oyunu gibi... Göğüs göğse, cansiperane mücadele devri çoktan kapandı. Tek tuşla uzaktan idare ediliyor katliamlar.

Bilemiyorum Graham Bell işlerin bu noktaya varacağını bilseydi telefonu icat eder miydi? İcat etse de ifşa eder miydi?

DONMA

Soğuk kış günlerinde karşı karşıya kaldığımız bir sağlık problemidir, donma. Donma nasıl başlar, hangi bölgeler de daha çok görülür, böyle bir durumla karşılaştığımızda neler yapmalıyız? Bu ayki dergimizde bu soruların cevabını vermeye çalışacağız inşallah.

DONMA: Kışın uzun zaman soğukta kalmış bir kimsede önce uç noktalardan (burun, kulak, yanak, parmak) başlayarak dokuların içindeki sıvı donar. Donmuş bölgedeki kan damarları iyice büzülmüş olduğundan dolaşım durur ve derinin rengi mum görüntüsü verecek şekilde solar.

DİKKAT: Burun, kulak ve yanak donmaları ağrı yapmadığı için donmakta olan şahıs bunun farkına varamaz. Ancak el ve ayak parmakları donarken şiddetli bir ağrı verir. Donma ilerledikçe

uyuşur.

halsizlik

Aynı zaman da

uyku bastırır.

donan şahıs

varıp tedbir

takdirde ölüm

Aşırı

havalarda

açık arazilerde

yetersiz

barınaklarda

insanlar,

yeterli giysisi

yolcular ve

donma ile daha çok karşılaşılır.

dokular

Kazazede

hisseder.

şiddetli bir

Bu uyku

farkına

almadığı

uykusudur.

soğuk

genellikle

veya

kalan

yayalar,

olmayan

dağcılar

DONMUŞ BİR KAZAZEDEYE İLK YARDIM

- Hasta hava şartlarının olumsuz etkilerinden uzaklaştırılır.
- Kuru, kapalı ve normal ısıda bir yere alınır. Birden bire sıcak ortama almak sakıncalıdır. Hücreler zarar görebilir.
- Islak giysiler ve yüzük gibi sıkı takılar fazla sarsmadan nazikçe çıkarılır ve kuru giysiler giydirilir.
- Kazazedenin başı da dâhil, üzeri battaniye gibi örtülerle sıkıca örtülmeye çalışılır.
- Ağızdan alabiliyorsa ılık içecekler verilir.
- Asla elektrik sobası gibi yüzeysel ısıveren ısıtıcılarla ısıtılmaya çalışılmaz.
- Kazazedenin elleri ve vücudu ovulmaz ve sert hareketler yapılmaz. Çünkü hücrelerin içerisinde donmuş olan sıvı kristalleri, hücre duvarını yırtarak hücrenin ölmesine sebep olabilir.
- Bir müddet oda ısısında tutulan kazazedeye yardım ederken yavaş yavaş ısı yükseltilir ve biraz zaman geçince 42-45 derece sıcaklığında banyoya alınır. Ovuşturulmadan sıcak su içerisinde bir müddet tutulur. Kurulanır ve giydirilir.
- Oluşan yara veya kangrenlerin bakımı mutlaka hastane ortamında yapılmalıdır.

Kaynaklar: Aile Sağlığı Ansiklopedisi (doç. Dr. Sefa Saygılı),

Tıbbi Aciller 1 (Tazegül Saybak Kalkan, Davut Karagöz)

ŞİFALI BİTKİLER

Hiç düşündük mü acaba? Şöyle gözlerimizi kapatıp, hayal kurarcasına... Resulullah Efendimiz ve sahabeleri hastalandıkları zaman ne yapıyorlardı ki? Elinde reçete defteri, sadece ilaç yazmayı adet edinip, mesleğini icra ettiğini zanneden doktorlara mı koşuyorlardı? Avuçlara sığmayan ilaçlar mı tüketiyorlardı? Yoksa ticarethaneye dönüşmüş boşalmayan o ameliyathane odalarına mı bakıyorlardı korkuyla ve çaresizlikle? Yahut hiç hasta olmuyorlar mıydı? Diye düşünürken; Hz. Enes (r.a): "Peygamber (sav) hastalandığı zaman, bir avuç çörek otu alıp, onu su ve bal ile karıştırıp içerdi." (Taberi) diyerek suallerime bir son verdi.

"Çörek otunda ölümden hariç her türlü hastalığa karşı şifa vardır." (Buhari, Müslim) müjdesini "Rabb'inin emriyle her şeyi yıkar." (Ahkaf 46/25) kelamıyla pekiştirdiğimizde tüm gözler çörekotuna çevriliyor. Çörekotu, bal ile karıştırılırsa düzenli yenildiği sürece balgamın kökünü temizler. Akabinde öksürüğe, nefes darlığı ve romatizmaya da iyi gelir. Her sabah kuru üzümle tüketildiğinde ise; yüze kan gelir, kişinin rengini safileştirir.

Şayet dövülüp, bal ile karıştırılıp, sıcak su ile birlikte içilirse böbreklerde ve mesanede oluşan taşların erimesini sağlar. Yakılarak elde edilen külü basur üzerine konulursa basuru keser.

Ya da sirkeyle dövülürse ciltteki siyah noktalara, baştaki kepeklenmeye, alaca hastalığına deva olur. Eğer sirkeyle ısıtılıp, kıl köklerine sürülürse kıl köklerini öldürür. Çörekotu sirkeyle haşlanıp, gargara yapıldığında sıkça yaşanan diş ağrıları ve iltihaplanmalarına faydalı olur.

Resmî laboratuvar kayıtlarına göre yemeklerden yarım saat evvelinde, yani günde üç kez, bir çay kaşığı (yaklaşık 1gr.) çiğneyerek yutmak kilo verdirir. Çiğnenmeden yutulan çörekotunun, midede açılıp şişmesi ve buna paralel tok tutması mümkün olmayabilir. Yemeklerden hemen sonra bal ile karıştırılıp yemek ise; ideal kiloya çıkmak isteyenler için kilo alınmasını sağlıyor.

2002 yılında yayınlanan Japonya 'da yapılmış deney sonuçlarında; diyabet hastalarında glikoz düzeyini düşürerek, insülinin etki ettiği ve yapıldığı ve pankreas hücrelerini iyileştirdiğini kaydetti. Farklı tarihlerde Mısır, Londra ve Türkiye 100.yıl üniversitesinde uygulanan deneylerle aynı fikire varıldı.

En genel Olarak Çörek Otunun Faydaları Şu Şekilde Sıralanabilir;

- Mikrop, virüs ve mantarlara karşı öldürücü tesire sahiptir.
- İfraz boşaltıcı ve solunum borusunu genişleticidir.
- Kanserle karşı koruyucu etkisi vardır.
- Kan şekerini düzenler.
- Yorgunluk halini giderip zindelik verir.
- Damar hastalıklarını önler.
- Cinsel gücü artırır.
- Hazmı kolaylaştırır.
- Vücuttaki toksinleri süzerek atar.
- İdrar söktürücü özelliği ile safraya iyi gelir.
- Yaraların çabuk iyileşmesini ve hücrelerin yenilenmesini hızlandırır.
- Savunma sistemini dengeler.
- Hormon sistemini ve ruh hâlini sağlamlaştırır.

Hiçbir yan etkisinin görülmediğini bildiğimiz halde günlük doz miktarını (üç çay kaşığı yaklaşık 3gr.) aşmamamız daha güvenilir olacaktır. Ayrıca önemle vurgularım ki hastalık şikâyetleri ilk önce bir doktora başvurarak paylaşılmalıdır. Doktorunuza çörekotu kullandığınızı yahut kullanacağınızı söylemelisiniz.

Mevla'nın çörekotuna yüklediği engin mucizelerle aradığınız şifayı bulmanız dualarıyla... Sağlıcakla kalın...

KAYNAKLAR:

- 1.TIBBU'N NEBEVİ
- 2.BESLENME VE SAĞLIK/ SAİD ALPSOY
- 3.TEZKİRET/DAVUD'U ANTAKİ

Her derde deva...

Merve ÇİFTÇİ

Bu kürü 10 gün düzenli olarak kullanırsanız pürüzsüz ve sorunsuz bir cilt sahibi olursunuz.

ELMA SİRKESİNİN CİLDİMİZE FAYDALARI: Akne Tedavisi için

1 çorba kaşığı elma sirkesine 1 çay bardağı su koyup karıştırdıktan sonra bir pamuk yardımıyla cildinize uygulayın. 15 dk. sonra ılık su yardımıyla cildinizi temizleyin. Cildiniz hem yumuşak hem de antiseptik özelliği kazanacaktır. Ayrıca bu karışım akneye sebep olan mikropları öldürür.

KIRIŞIKLIKLAR İÇİN:

- 1 tane yumurta sarısı
- 1-2 çorba kaşığı hakiki zeytinyağı

Hazırlanışı ve kullanım şekli:

Yumurta sarısını ve zeytinyağını bir kaptaki karıştırın. Yapılan bu karışımı temiz bir cilde masaj halinde yavaş yavaş sürün. Özellikle kırışıklık gösteren bölgelere yaptığınız karışımı iyice yedirin. Bu karışımı haftada 1 defa devamlı olarak yaparsanız mutlaka farkı göreceksiniz.

CİLDİNİZİ TEMİZ TUTMAK İÇİN: Yağlanmaya karşı

- 10 çorba kaşığı sodalı su
- 5-6 damla limon suyu

Hazırlanışı ve kullanım şekli:

Sodali suyun içerisine limon damlattıktan sonra bir pamuk yardımıyla yüzünüze sürün. 30 dakika cildinizde beklettikten sonra ılık su ile cildinizi yıkayın. Cildiniz hem temizlenmiş olacak hem de yumuşaklık kazanacak. Devamlı olarak uygularsanız cildinizde yağlanmanın azaldığını fark edeceksiniz.

ERGENLİK SIVİLCELERİ İÇİN:

- 1 adet kuru soğan
- 1 su bardağı su
- 1-2 damla limon suyu

Hazırlanışı ve kullanım şekli:

Eliniz yardımıyla soğanın dıştaki, koyu renkteki kabuklarını soyduktan sonra soğanı yaprak yaprak ayırın. Yaprakları ayrılan soğanları cam bir sürahinin içerisine atın. Sonra üzerine ılık su koyun ve üzeri kapalı bir şekilde 1 gece boyunca bekletin. Sabah olunca 1-2 damla limon suyu damlatarak aç karnına için.

PARLAK BİR CİLDE SAHİP OLMAK İÇİN:

- 1 çay kaşığı kuru maya (toz maya)
- 1 çay kaşığı oksijenli su
- 1 tane aspirin

Hazırlanışı ve kullanım şekli:

Önce yüzümüzü temizledikten sonra kuru maya, oksijenli su ve 1 tane aspirini karıştırarak bir kaptaki eritin. Erittiğiniz bu karışımı yüzünüze sürün. Bu karışımı yüzünüze sürdüğünüzde hafif bir yanma hissedebilirsiniz. Bu normal bir durumdur. Sonra 15 dakika beklettikten sonra ılık su ile cildinizi yıkayın. Karışımı 15 dakikadan fazla bekletirseniz cildiniz tahriş olabilir.

ÖZLEM'İNİ DUYDUĞUNUZ LEZZETLER

Zirve isim Allah'ın kulu ve Resulü, âlemlere rahmet olarak indirilmiş, uyarıcı Peygamber Hz. Muhammed (sav)... Hayatı incelendiğinde oturuşundan kalkışına, yediğinden içtiğine, giyinişine kadar bizlere örnek peygamber... Ömrü boyunca karnını tıka basa doydurmamış bir insan. *"Dünyada insanların en çok doymuş olanları, kıyamet günü en çok aç kalacak olanlarıdır."* (Tirmizi) sözüyle Resulullah (sav) beslenmede aşırıya kaçmamayı tavsiye ediyor.

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (sav) *"Dünyada da ahirette de yiyeceklerin efendisi ettir."* (Taberani) buyurmuştur. Efendimizin en çok sevdiği yemek, et yemeği idi. O, et hakkında *"Et, dünya ve ahiretin en üstün yemeğidir. O, kulun işitmesini artırır."* derdi. (İmam Gazali) Efendimizin vefatındaki sır da çok sevdiği kuzu etinde saklı değil midir? O (sav) koyunun bacak ve butlarını severdi ve en çok sevdiği et koyunun kemikli eti idi. (Tirmizi, İmam Gazali)

Rivayet edilir ki Resulullah (sav)'e Cebrail (as) keşkek yemeğinin tarifıyla yapımını göstermiştir ve Efendimiz bu yemeği çok beğenmiştir. Bu nedenle bende sizlerle bu ay keşkek yemeğinin tarifini paylaştım. Hazırlarken, sunarken ve yerken o Sevgililer Sevgilisinin hayaliyle olalım inşallah.

KEŞKEK

Malzemeler:

2 adet soğan/ 2 su bardağı haşlanmış buğday/
1 su bardağı haşlanmış nohut/ yarım kg.
haşlanıp didiklenmiş kuzu eti/ su, sıvı yağ, tuz,
karabiber

Üzeri için:

tereyağı/ salça

Yapılışı:

Soğanla yağı kavurun. İçine buğdayı, eti, nohudu, birazda su ekleyin. Tuzu, karabiberi ekleyin. Sürekli döverek 40-45 dakika pişirin. Pişirince tereyağını eritin. Salçayı da ekleyin, üzerine dökün.

KABAK TATLISI

Malzemeleri:

1 kg. balkabağı/ 2 su bardağı şeker

Üzeri için:

Ceviz, isteğe göre tahin

Yapılışı:

Kabakları bir tencere dilimleyip dizin, akşamdan üzerine şekeri döküp. Bir gece bekletin. Kabakların kendi suyunu bıraktığını göreceksiniz. İkram edeceğiniz günde kısık ateşte kabaklar kendi suyunu çekene kadar pişirin. Servis etmeden önce üzerini ceviz veya tahinle süsleyebilirsiniz.

PRATİK BİLGİLER

Mutfak eşyalarının üzerindeki etiket izlerini yok etmek için, üzerlerine mobilya cilası serpip yumuşak bir bezle silin.

Fırınıza sinmiş kötü yemek kokuları için yemek yapmadan önce fırınınızın ortasına yarısı sirke yarısı su ile doldurulmuş bir tava koyun. Fırınızı birkaç dakika için ısıtın daha sonra soğumaya bırakın.

Tutkal lekelerini çıkarmak için sirke ile ıslatıp, bol su ile durulayın.

Bir yerdeki sigara dumanını yok etmek için hemen mum yakın.

Ütüde sararan elbise hemen oksijenli su ile silinirse sararan yerler kaybolur.

Buzdolabındaki nemi almak için dolaba içi tuz dolu bir kap koyun.

Pişirdiğiniz kek, kalıbından çıkmıyor ise kabın altına ıslak bir bez yayararak biraz bekletin

Konserve açıldıktan sonra cam kavanozda saklanırsa daha dayanıklı olur.

Kristallerin ıslık ıslık parlaması için yıkadıktan sonra durulama sırasında sirkeli suya batırın. Bu işlem kristalleri parlatacaktır.

BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

TERMOS NASIL SICAĞI SICAK, SOĞUĞU SOĞUK TUTUYOR?

Tek nedeni vardır, vakum. Yani boşluk. Bir termosta iç içe geçmiş iki kap vardır. Dıştaki metal bir kap olup içteki genellikle bir cam şişedir. İkisinin arasındaki hava ise boşaltılmıştır. Tam olmasa da üreticiler tarafından elde edilebilen tama yakın bir boşluk vardır. Vakumlu bir ortamda hava molekülleri de olmadığından ısı

başlangıçta ne ise o halde içeriye ısı geçişi olmaz.

sıcaksa sıcak, soğuksa

BARDAKTAKİ BİRBİRLERİNE

Buzun erimesi için yalnızca

önemlidir. Dağlardaki

budur. Basınçla alt tabaka

içinde ya da bir bardakta

altındakine değdiği

bu noktada çok küçük

eden su çok az yanda iki

noktada tekrar donar. İki

yapılmışçasına birbirlerine

olmaz. Radyonun

SESİ AÇILINCA PİL

Pille çalışan portatif

ömrünü etkiler. Radyo açık,

sonuna kadar açık durumu

ömürlerinin kılmasına

açıldığında pillerden

artmaktadır. Bu durum; küçüğünden büyüğüne pille çalışan ve ses yükselticisi olan bütün radyo, teyp,

walkman vb. için aynıdır.

iletilemez. Cismin ısısı

kalır. İçerden dışarıya, dışarıdan

Böylece termosu konan sıvı

soğuk kalır.

BUZLAR NİÇİN YAPIŞIRLAR?

sıcaklık değil basınç da

buzulların kayma nedeni de

erir ve kayma oluşur. Bir kabın

üst üste duran buzların her biri

noktada bir basınç oluşturur ve

kısım erir. Buradan hareket

buz küpçüğünün birleştiği

buz parçası kaynak

yapışır ve orada bir daha erime

DAHA MI ÇABUK BİTER?

radyolarda sesin yüksekliği pilin

sesi kapalı durumu ile sesin

arasındaki fark pillerin

neden olur. Ses sonuna kadar

çekilen akım yüzde 30

MART AYI

Tarihte 2 ay

3 Mart Hilafet'in kaldırılması (1924)

Diyaret İşleri Başkanlığı kuruldu (1924) -Tevhid-i Tedrisat Kanunu Kabul Edildi (1924)

4 Mart Ankara Radyosu'nun yayına başlaması (1934).

5 Mart Türkiye Yeşilay Cemiyeti'nin kuruluşu. Genelkurmay Başkanlığı hükümetten ayrıldı (1924).

6 Mart Türkiye ile Avrupa Birliği Arasındaki "Gümrük Birliği Anlaşması"nın İmzalanması (1995)

8 Mart Antep'e, TBMM'ce, "GAZİ" unvanının verilmesi (1921).

10 Mart Telefonun icadı ve ilk denemesinin yapılması (1876)

12 Mart Mehmet Akif (Ersoy)'in şiirinin, TBMM'de İstiklâl Marşı olarak kabul edilmesi (1921).

18 MART ÇANAKKALE ZAFERİ (1915).

19 Mart Osmanlı Hükümeti'nin, "Süveyş Kanalı"nın Açılması Hususunda Resmen İzin Vermesi (1866) - I. Osmanlı Mebusan Meclisi'nin Açılışı (1877).

21 Mart Âşık Veysel'in ölümü (1973).

23 Mart Uranüs Gezegeni'nin keşfi (1781).

29 Mart Osmanlıların Selanik ve İyonya'yı Fethi (1430). - Türk Çocuklarının, İlk Eğitimlerini Türk Okullarında Yapmalarını Mecbur Kılan Kanununun Kabulü (1931).

30 Mart Fatih Sultan Mehmet'in doğumu (1430).

NİSAN AYI

1 Nisan II. İnönü Zaferi (1921).

3 Nisan Karabük Demir-Çelik Fabrikası'nın Açılışı (1937).

5 Nisan Fatih Sultan Mehmet'in donanmasının İstanbul sularına gelişi (1453).

7 Nisan Kızılay Kan Merkezi'nin Açılışı (1957). - Milletlerarası Sağlık Teşkilatı'nın Kuruluşu (1956).

8 Nisan Şer'iyet Mahkemeleri'nin Lağvedilmesi (1924).

9 Nisan Mimar Sinan'ın ölümü (1588).

12 Nisan Ateşkes Antlaşması'nın Yürürlüğe Girmesi ve Körfez Savaşı'nın Resmen Sona Ermesi

14 Nisan I. İmar Kongresi toplandı (1953).

15 Nisan Türk Tarih Kurumu'nun kuruluşu (1931).

16-20 NİSAN KUTLU DOĞUM HAFTASI

17 Nisan Çanakkale Anıtı'nın temelini atılışı (1954).

-Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul Adaları'nı fethi (1453).

23 Nisan Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılışı (1920).

24 Nisan Osmanlı Hükümeti'nin, Yunan Devleti'nin Kurulması Hususunda Hazırlanan Protokolü İmzalayıp, Yunan Devleti'nin Varlığını Resmen Kabul Etmesi (1830).

24 Nisan Mustafa Kemal'in, Büyük Millet Meclisi Reisiğine Seçilmesi (1920).

25 Nisan Anayasa Mahkemesi kuruldu (1962).

26 Nisan Yüksek Seçim Kurulu kuruldu (1961).

30 Nisan Adolf Hitler'in intihar edişi (1945).

